

Př. jed. Lotol byla ve Třanži galgine v roce 1910. Již dříve všude
chodili Galle jindřiš a tudy Josef, kteří se jednaly uelaliski,
kteří se však nepoda. Po prorusaligini navštívvali všichni jid.
uelaliski Galle Jaroslav a Bedřich. Jáchy páchal se to mím
a jimi, ba i dovt a jái a všichni a je i patruho páchí
chodíli uelili to tálali až komešie v roce 1910 páchí hru
Galle Bedřicha byl galgine Lotol ve Třanži. -
Drovi valná hromada kónána 11 září 1911 v Petrášimě a páchí.

Tam potom byli proni jinními: Ladislav K. - starosta, Galle
Bedřich, náčelník, Ludvík T. - jednatel, Klopavka Jan -
hospodář, Chrástek M. - prokázání. Dívčí vyhledali byli:
Daněk M., Kolářek T., Hrubánek J.

Jednoty jednoty byly těžké. Měly chodit všichni, ne-
byli vyhledáni všichni, a všichni:

Káprst uchovával se to Lotol páchíletky, jiny všichni uchová-
valy do jednoty až v r. 1913 též páchíletky, v r. 1912 všichni
jinními 13 všichni a 24 páchíletky. Všichni všichni byli 24.

Jednota všichni a jiny a všichni Petrášimě a páchíletky,
kde všichni, jinní všichni, byl všichni malý, v leto v páchíletky
Ludy Metodijské za páchíletky.

Jednoty jednoty páchíletky Ladislav J. -

Petráši Klopavka náčelník, kje a v roce 1913 páchíletky jiny
všechny všichni, jiny všichni, je všichni páchíletky všichni.

Jednota všichni všichni v r. 1914, kdy byl všichni všichni všichni
všechny v všichni. Všichni všichni všichni.

Jednoty všichni všichni všichni na všichni z všichni. Všichni
v všichni všichni, Ludy Jan a všichni, Klopavka Jan a Chrástek
M. všichni.

Jest v jednotě všichni všichni všichni. Všichni všichni všichni
všechny všichni. Všichni všichni všichni všichni všichni všichni všichni.

V roce 1915 páchíletky jednoty, všichni, nemají všichni všichni,
kde všichni všichni všichni. Poslední všichni všichni všichni byl
v všichni všichni a všichni jednoty všichni všichni všichni všichni
všechny. Jiny všichni všichni všichni všichni všichni všichni -

V roce 1917 všichni na všichni Galle Bedřich, všichni jednoty všichni
v všichni všichni. Byl všichni všichni všichni všichni všichni všichni
všechny všichni.

Všichni všichni, všichni všichni 28. všichni 1918

Vážení přátelé,

dostáváte do rukou publikaci, shrnující průběh 100 roků organizované tělovýchovy a sportu ve Tvarožné.

Tato publikace nám připomene stovky tvaroženských sportovců a sportovkyň od prvních průkopníků v době Rakousko-Uherské monarchie až po dnešní generaci.

Texty i fotografie, vybrané z kronik a archívů nás zavedou do roků, kdy sportovní dění šlo ruku v ruce s obětavostí a občanskou uvědomělostí. Ti, kteří s tělovýchovou začínali, museli do začátků vložit ke svým ideálům mnoho usilovné práce a tím učinili sport samozřejmou součástí svého života.

Tyto vlastnosti a soustavná poctivá práce jsou potřebné i v dnešní době, ve které je venkovský sport stále založen na dobrovolnosti funkcionářů a sportovců.

Připomenutí dlouhých sto roků tvaroženské tělovýchovy chápeme i jako poděkování všem, kteří její historii, současnost a věrme, že i dobrý základ pro budoucnost, utvářeli.

Nejlepším pokračováním stoletých tradic budou plná sportoviště, naplněná občany všech věkových kategorií. Tím bude potvrzeno, že sportovci ve Tvarožné vykročili před sto lety správným směrem.

František Kopecký, starosta obce

■ Založení TJ Sokol

Podle obecní kroniky byla „Tělocvičná jednota Sokol“ založena roku 1910. Její první valná hromada se však konala až 11.září 1911 v pohostinství tehdejšího potravního spolku *Blahobyť* ve Tvarožné. S vlastní tělocvičnou činností začali ovšem tvaroženští občané Jindřich Galle a Josef Veselý již koncem 19.století v tělocvičné jednotě velatické, která byla založena v roce 1896.

Na samém počátku 20. století chodili z Tvarožné do Velatic cvičit bratři Jindřich, Jaroslav a Bedřich Gallovi, Alois Chňoupek, Antonín Klofanda a také dorost a žactvo. Chodovali cvičit za každého počasí. V roce 1910 byl zejména zásluhou iniciativy Bedřicha Galleho založen Sokol i ve Tvarožné.

■ 1910 – 1920

Po založení TJ Sokol Tvarožná byl prvním starostou jednoty zvolen Richard Odehnal, soustružník První brněnské strojírny, který patřil mezi pokrokové občany obce. Dalšími činovníky jednoty byli zvoleni: Bedřich Galle – náčelník, František Hudec – jednatel, Emil Klofanda – hospodář, Alois Chňoupek – pokladník a členové výboru Alois Daněk, František Kolbábek a Antonín Kuklínek.

Cvičenky Sokola

Počátky jednoty byly těžké. Nebyla vhodná místnost na cvičení ani nebyli vyskoleni činovníci a cvičitelé. Veřejnost se nechovala k Sokolu přátelsky. V roce 1912 cvičilo průměrně 13 cvičenců a 24 žáků. Všech členů bylo 24. Teprve v roce 1913 začaly do jednoty vstupovat první ženy a cvičit.

Jednota se ke cvičení scházela v zimě v místnostech potravního spolku, kde sál sloužil jako nálevna a byl velmi malý. V létě se cvičilo v zahradě Metoděje Audyho za „Spolkem“.

Založená jednota se ihned zaměřila také na vzdělávací činnost. Pozvolna bylo nakupováno nářadí a stejnokroje. Byl založen divadelní kroužek, jehož činnost vzbuzovala pozornost a zájem občanů. Jeviště jednotě půjčoval Odbor národní jednoty. Dalším předmětem sokolského zájmu byla národnostní otázka. Šlo o udržení národní světybnosti odbojem proti poněmčování.

Jednota si hodně slibovala od roku 1914, kdy se konal v Brně sokolský slet. Naděje se ale nenaplnily, neboť vypukla I. světová válka a všichni muži - členové TJ museli postupně narukovat na bojiště. Mnozí se již bohužel nevrátili: Emil Kľofanda, Antonín Hausler, Jan Audy, František Šlezinger, Antonín Audy a Alois Chňoupek. Po dobu války byla činnost jednoty pozastavena. Přesto se však ženy scházely a cvičily dál, třeba na dvoře u Valoušků. V roce 1917 byla na podnět Bedřicha Galleho činnost jednoty znovu obnovena, cvičilo se v domě Václava Šlezingera.

Členstvo Sokola u tvaroženské školy

Po vzniku ČSR 28.října 1918 nastal velký zájem o členství v Sokole. Členská základna se rozrostla proti roku 1914 o 100 %. V roce 1920 přesídlila jednota do hostince U Šíra pod kostelem.

■ 1921 – 1930

V hostincích U Šíra a ve „Spolku“ se odbývala i divadelní činnost. V létě se však některá představení hrávala také na kopečku u mlýna. Zde se konala i slavnostní veřejná cvičení, nebo se konala na návsi před potravním spolkem Blahobyt.

Protože prostory v hostincích byly stísněné, koupila jednota 15.března 1923 od velkostatku hraběte Karla Belcrediho z Líšně pozemek vedle nové školy za kostelem o výměře 2.180 m² na vybudování hřiště a letního cvičiště. Ve velkostatku (budova dnešní Sokolovny) byly postupně pronajaty dvě místnosti, kam byla převedena činnost z hostinců. Při pozemkové reformě v roce 1926, kdy byl velkostatek ve Tvarožné beze zbytku rozparcelován, odkoupila Tělocvičná jednota Sokol budovu, kterou měla doposud pronajatu. K budově byla přidělena také část dvora a část zahrady někdejšího velkostatku, vybudované hřiště u nové školy bylo proto ponecháno pro potřeby školy. Stará budova původního velkostatku však nevyhovovala rozvíjející se jednotě, a tak už v následujícím roce 12. března 1927 na valné hromadě bylo rozhodnuto o stavbě nové sokolovny. Pro členstvo byla odhlasována pracovní povinnost po 100 hodinách, nebo případně 2,-Kč za každou neodpracovanou hodinu. Zároveň byla

Budova mlýna na tvaroženském kopečku

dokončena úprava letního cvičiště ze zahrady bývalého velkostatku. Potřebný obnos na stavbu nové sokolovny byl získán dary, úpisy členstva a příznivců na bezúročné půjčky a dále ručením na půjčky od Zemědělské záložny. Byl ustaven stavební výbor, ve kterém byli Jan Krejčí, Cyril Olejníček, František Masařík, Cyril Müller, František Müller, Anděla Müllerová a Božena Bahnerová.

Plány vypracoval stavitel Vatlach z Jezer a stavbu provedl zednický mistr Josef Kousal ze Šlapanic. Rozpočet na stavbu byl 77.000,-Kč, ale na doporučení župního předsednictva byl zvýšen na 92.000,-Kč.

Po skončení přípravných prací (bourání staré budovy, kopání základů, příprava materiálu) byla dne 30.června 1927 zahájena stavba. Za necelých 8 týdnů, koncem srpna, byla stavba zhruba dokončena. Již v sobotu 3.září 1927 bylo v nové sokolovně hráno divadelním odborem Sokola Šlapanice představení Tulácká krev. V neděli 4.září 1927 byla sokolovna i s letním cvičištěm slavnostně předána do užívání. Dokončení stavby (vnější omítky, vnitřní malby, nátěry atd.) bylo provedeno v následujícím roce 1928. Celkové náklady byly asi 105.000,-Kč, a tak po slavnostním otevření nastaly členům jednoty starosti se splácením dluhů. Veškeré práce spojené s údržbou a úklidem proto vykonávalo členstvo samo. V době výstavby sokolovny měla jednota 49 dospělých členů.

V roce 1928 získala jednota koncesi na promítání - tehdy ještě němých - filmů. Na aparaturu sehnalo členstvo peníze mezi sebou. Totéž se stalo i při zakoupení aparatury zvukové.

Členové Sokola před dostavěnou Sokolovnou (1927)

Stavební odbor Sokola (Tvarožná 1927)

■ 1931 – 1940

Ještě v roce 1935 měla jednota 70.000,-Kč dluhu. Tehdy daroval člen jednoty Bohumil Blahák u příležitosti své svatby 40.000,-Kč, splátku na tento dluh.

Sokol byl od svého založení nositelem pokroku v obci. Členstvo tvořili většinou dělníci, avšak i zemědělci, živnostníci či úředníci. Důležitou úlohu sehráli učitelé a učitelky působící ve Tvarožné, z nichž snad největší zásluhu pro jednotu sokolskou měli Jan Krejčí a Bohuslav Dostál.

V roce 1938 se jednota zúčastnila ve velkém počtu cvičenců sokolského sletu v Praze.

■ 1941 – 1950

Po vypuknutí II. světové války a napadení naší vlasti fašistickým Německem byla opět v roce 1941 činnost Sokola zastavena. Veškerý majetek Sokola byl zabaven. Avšak i ten, který se dal odnést a byl v soukromí uschován, byl většinou během válečných událostí zničen, takže se nedochovala ani kronika Sokola. Ze členů jednoty byl za okupace nacisty vězněn a mučen učitel Bohuslav Dostál, v koncentračním

táboře zemřel starosta obce Stanislav Veselý, člen Sokola od roku 1927. Po osvobození naší obce 25. dubna 1945 sovětskou armádou byla opět obnovena činnost sokolské jednoty. První máj byl již první velkou společenskou oslavou osvobození pořádanou na Sokolovně.

Od osvobození republiky prosazovala KSČ ve vládě sjednocení tělovýchovy, ale pro nejednotnost a odpor vedoucích činitelů tehdejší ČOS, Orla a sportovních svazů nedošlo hned ke sjednocení a tělocvičné organizace vyvíjely zatím svoji činnost samostatně. V té době vrcholily přípravy na XI. všesokolský slet. V letech 1945 – 1948 se i naše jednota podílela na nácvičce a přípravách, které směřovaly k všesokolskému sletu v Praze. Ve Tvarožné i v okolních jednotách se uskutečnila řada vystoupení a velká účast cvičenců v Praze na XI. všesokolském sletu pak toto období završila.

V roce 1948 došlo ke sloučení tělovýchovy. Ve Tvarožné se po zrušení ČOS sešli zástupci TJ Orel, TJ Sokol a fotbalového SK Tvarožná na schůzce, na které se dohodli a protokolárně stvrdili, že budou nadále pracovat společně v jedné organizaci s názvem TJ Sokol Tvarožná.

Protokol za jednotlivé organizace podepsali :

za TJ Sokol Bohumil Blahák – starosta TJ
Jaroslav Klimeš – člen výboru

za TJ Orel Inocenc Barták – starosta TJ
Alois Benda – člen výboru

za SK Tvarožná Jan Krček – předseda oddílu

Výbor TJ Sokol byl pak rozšířen o zástupce sdružených organizací.

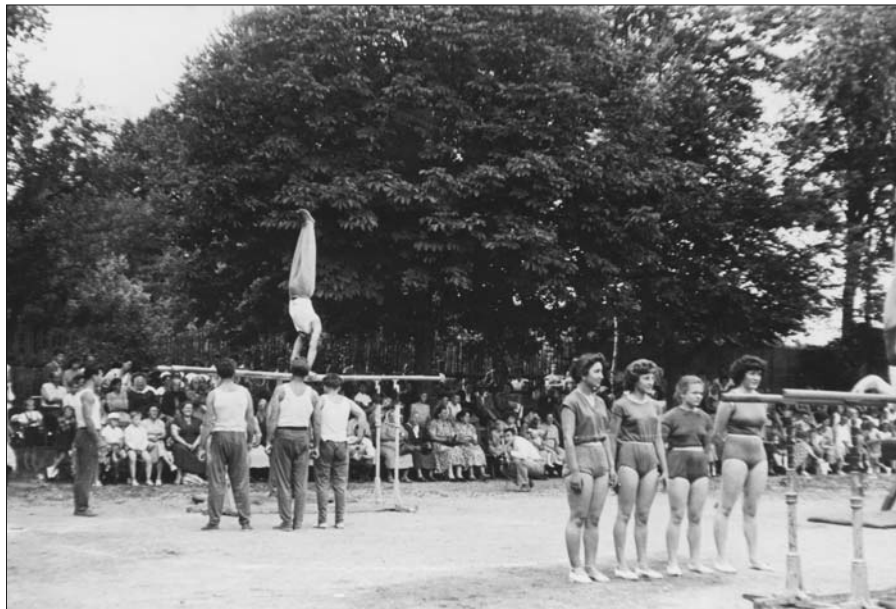
■ 1951 – 1960

Padesátá léta znamenala pro naši TJ řadu změn, které poznamenaly činnost a zasáhly i do cvičebního procesu. Po sjednocení organizací byla veškerá činnost prováděna v tělocvičně Sokola. Po zestátnění biografů, které přešly pod MNV, bylo v tělocvičně i nadále promítáno kino, což nevyhovovalo jak TJ, tak i provozovateli kina a docházelo ke sporům. Ze strany MNV proto vzešel návrh na směnu budov „Sokolovny“ a „Společenského domu Kosmák“, který přešel pod správu místního národního výboru. Sál Sokola by se tak uvolnil pro kino a ostatní kulturní akce, Společenský dům Kosmák by pak byl využit pro sport a tělovýchovu ve Tvarožné. Výbor TJ tento návrh akceptoval, ale realizace byla vázána až na provedení nutných oprav domu Kosmák (odvodnění, betonáže sálu, položení parket), které byly plánovány na rok 1953 a 1954. Pro TJ Sokol to znamenalo zabezpečit všechnu cvičební i kulturní činnost TJ, včetně kina, v tělocvičně Sokola až do roku 1955.

Přes tyto překážky pokračovala TJ ve své pravidelné činnosti cvičením všech složek. V letním období se jednota zaměřila na atletiku a přebory TJ v lehké atletice žactva.

Rozvíjela nadále i činnost nově založeného oddílu košíkové, který, z důvodu nevyhovujících parametrů tělocvičny, hrával svá soutěžní utkání v Brně. Přesto se oddíl košíkové rozrostl o družstvo žen, které hrálo v městské soutěži.

Tělocvičné besídky, které TJ Sokol pořádala, veřejná cvičení a společenské akce, jako například tradiční maškarní bály a taneční zábavy, zabezpečovaly prostředky pro život jednoty.

Veřejné cvičení (1960)

TJ Sokol byla po zrušení ČOS zařazena do „Dobrovolné sportovní organizace Sokol“ (DSO Sokol), kde byly soustředěny všechny vesnické jednoty Sokol.

Jednoty Sokol nadále vyvíjely a zajišťovaly svoji činnost na bázi dobrovolnosti a náklady na tuto činnost si zajišťovaly jako dříve členskými příspěvky, tělovýchovnými a kulturními akcemi.

I když se v jednotách úspěšně rozvíjela aktivita na poli sportovním, ve hrách, atletice, veřejných vystoupeních a podobně, chyběl výstup jejich činnosti směrem k veřejnosti na masovém základě, který byl za první republiky a po II.světové válce realizován všesokolskými slety, které byly z ideových důvodů zavrženy. Tlak ze strany cvičenců ZTV a úsilí bývalých tělovýchovných funkcionářů vyústil v rozhodnutí obnovit tradici dřívějších sletů pod názvem „Spartakiáda“.

Realizace byla nasměrována na rok 1955, na 10. výročí osvobození ČSR sovětskou armádou.

I naše TJ se zapojila ve cvičebních hodinách do nácviku skladeb a zúčastňovala se veřejných vystoupení.

V roce 1955 vystoupilo 15.května na veřejném cvičení ve Tvarožné 29 mužů, 35 žen, 32 dorostu a 204 žactva ve skladbách DSO Sokol. Naši cvičenci se zúčastnili veřejného vystoupení ve Velaticích, v Mokré, okrskové spartakiády v Sokolnicích, okresní spartakiády ve Veverské Bítýšce a krajské spartakiády v Brně. Na I.celostátní spartakiádě v Praze cvičilo z naší jednoty 6 mužů a 6 žen.

Aktivita a kvalita cvičenců ZTV se mimo nácviku skladeb projevila i ve cvičení na nářadí. Naše členka Eliška Eliášová (nyní Blaháková) se stala v **celostátním přeboru** DSO Sokol ve Vizovicích přebornicí DSO Sokol ve cvičení na nářadí.

Členky TJ, Anežka Eliášová (Valentová), Libuše Vašíčková (Fišerová) a Marie Severová (Hodaňová), se pravidelně účastnily okresního přeboru v běhu „Osvobození obce Ořechov“ a po několik let byly vítězkami závodu.

Přibližně v letech 1955-56 došlo ke stěhování ze *Sokolovny* na *Kosmák*.

Přes počáteční problémy s adaptací v nových prostorách činnost neustala a vyústila v kvalitní tělocvičné akademie, kde zejména ženy ve svých vystoupeních na nářadí a gymnastice předvedly vysokou úroveň cvičení. Hostem zde byla i mistryně Evropy v umělecké gymnastice Alena Chylíková (Toušová) z Brna-Králova Pole.

Rok 1959 a 1960 byl spojen s přípravou na II. celostátní spartakiádu. Oživení činnosti základní tělovýchovy se projevilo zájmem nových cvičenců a účastí na místní,

Spartakiádní skladba žen – nácvik na Kosmáku (1960)

Veřejné vystoupení nejmladšího žactva (1960)

okreskové, okresní, krajské i celostátní spartakiádě v roce 1960. V Praze naši jednotu reprezentovalo 12 mužů, 16 žen, 9 dorostenek, 20 žáků a 20 žákyň.

Místní spartakiáda za účasti 134 cvičenců v prostných cvičeních a 70 cvičenců na nářadí společně se cvičenci z okolních jednot důstojně završila oslavy výročí 50 let od založení TJ.

Byla vybudována 2 hřiště - u Sokolovny a u Kosmáku. Koncem padesátých let byla sportovní část rozšířena o oddíl odbíjené, který se zapojil do okresní soutěže. Družstvo hrálo soutěžně 3 roky, ale pro nedostatek hráčů, byla odbíjená v TJ nadále provozována jen rekreačně.

Koncem 50. let byl také založen kroužek turistiky, který měl asi 15 členů z řad členstva TJ a zúčastňoval se akcí okresního odboru turistiky, který organizoval turistické stanové základny v různých částech republiky.

Zejména výpravy za krásami Slovenska („Nízké Tatry v Liptovské Lužné, Jamské pleso pod Krivánem, Bílá voda pod Lomnickým štítem, Slovenský ráj“) přiblížily účastníkům krásy slovenské přírody a výstupy po horských hřebenech zvyšovaly jejich tělesnou zdatnost.

Činnost TJ v padesátých letech byla po všech stránkách úspěšná a TJ se svou aktivitou zařadila mezi přední na okrese. Úspěch lze přičíst dobré práci výboru TJ i kvalitnímu a obětavému cvičitelskému sboru a trenérům, kteří věnovali svůj volný čas cvičencům, hráčům a zejména mládeži.

Činnost probíhala shodně jako v období předešlém. Sportovní oddíly soutěžily v okresních přeborech, základní tělesná výchova pokračovala dál v zažitých formách cvičení v cvičebních hodinách jednotlivých složek, tj. žactva, dorostu a dospělých. Výsledky jejich snah byly představovány veřejnosti ve veřejných cvičebních hodinách, tělocvičných besídkách, tělovýchovných akademiích a v létech celostátních spartakiád předvedením skladeb s hudebním doprovodem. Pravidelným zpestřením jarního a letního období byly soutěže žactva v lehké atletice.

Také si velmi dobře vedl mladý oddíl sportovní gymnastiky pod vedením Aloise Blaháka a tak byl v roce 1966 pověřen okresním svazem uspořádat okresní přebor gymnastiky ve Tvarožné, jehož se zúčastnilo 76 závodníků a závodnic z 8 jednot. Titul přebornice okresu získala v základním stupni žákyň naše cvičenka Blanka Blaháková (nyní Filipová) a ve stejné kategorii žáků Jiří Putna, také cvičenec naší jednoty. V družstvech se umístilo družstvo žákyň na I.místě a družstvo žáků na II.místě. I v následujících ročnících okresního přeboru v gymnastice se umísťovali cvičenci naší TJ mezi nejlepšími.

Členové ZRTV se účinně podíleli také na organizaci společenských aktivit TJ, tj. plesů, tanečních zábav, maškarních plesů a dětských maškarních plesů, které byly vždy vizitkou dobré práce odboru.

V těchto letech došlo k reorganizaci řízení v tělesné výchově žactva. Rozhodnutím ministerstva školství přešla tělesná výchova žactva na školy a výchova žactva v TJ byla zrušena. Toto rozhodnutí diskriminovalo tělovýchovné jednoty, protože tímto způsobem si vychovávaly svoje budoucí členstvo. Přes odpor převážně vesnických jednot bylo rozhodnutí vydáno. Avšak vzájemným pochopením došlo k souladu s našimi pedagogy a tak naše TJ i přes tuto skutečnost pokračovala dále ve cvičení žactva. I proto měla spartakiáda v roce 1965 mimo složky žen, mužů, dorostenek a dorostenců i cvičení žactva v plném rozsahu.

Spartakiády a příprava na ně byly hlavní náplní činnosti odborů ZRTV a naši cvičenci a cvičenky se účastnili všech akcí pořádaných svazem ČSTV. Po místních, okreskových, okresních a krajských vystoupeních vyvrcholila tato aktivita naší účastí na celostátní spartakiádě v Praze v roce 1965. V Praze cvičilo z naší jednoty 9 žen, 8 mužů, 12 dorostenek a 12 dorostenců.

Nacvičené skladby byly využity i při výročních založení TJ a byly vždy důstojnou oslavou těchto výročí.

Výsledkem kvalitního cvičení a ocenění práce cvičitelů byla řada čestných uznání našim cvičencům i cvičitelům TJ Sokol. I jejich zásluhou patřila naše TJ mezi přední jednoty na okrese Brno–venkov. Řada našich cvičitelů pracovala v cvičitelských sborech okresního svazu ZRTV. Kvalitu naší práce v odboru ocenil výbor svazu ZRTV Brno–venkov svěřením organizace „okresní tělovýchovné akademie“ naší TJ, na které vystoupily nejlepší celky z tělovýchovných jednot okresu.

Mimo těchto velmi dobrých výsledků při spartakiádách, sportovní i cvičební činnosti se výbor jednoty musel také zabývat kvalitou prostředí, ve kterém se cvičilo. Sociální zařízení budovy bylo velmi zastaralé a nevyhovující. Proto se výbor TJ rozhodl pro jeho rekonstrukci.

V té době nabídl Místní národní výbor ve Tvarožné tělovýchovné jednotě spolupráci na komplexním řešení, a to přístavbou vstupní haly včetně šaten, koupelny a dalšího příslušenství. MNV vstoupil do jednání s JZD Tvarožná, které bylo v té době ve stádiu výstavby areálu družstva, a požádal o pomoc při zpracování projektu stavby. Díky pochopení předsedy ing. Kunovského dohodl spolupráci se stavitelem ing. Vítkem, který vypracoval studii řešení a zpracoval plány výstavby. Po projednání v TJ Sokol a na MNV bylo rozhodnuto o realizaci formou výstavby v akci „Z“, tj. sdružením prostředků TJ Sokol, MNV a ČSTV. Akce byla podmíněna mimo zajištění finančních prostředků i zajištěním brigádnických hodin členů a občanů. Ze sdružených prostředků byly propláceny jen materiálové náklady, odborné práce byly hrazeny TJ a ČSTV.

Počáteční akcí v roce 1962 bylo zboření galerie a tím prodloužení sálu, čímž bylo docíleno vyhovujících rozměrů pro sálové sporty, zejména košíkovou, kterou musela naše družstva doposud hrát v pronajatých prostorách v Brně. První soutěžní utkání zde bylo odehráno v listopadu 1962.

Po spartakiádě v roce 1965 byla zahájena příprava staveniště a otevření stěny ze sálu do přisálí. V letech 1966 – 1968 byla realizována hrubá stavba a v následujícím roce generální oprava elektroinstalace. Souběžně byla prováděna rekonstrukce jevištního prostoru s vybudováním kotelny a ústředního vytápění. Dříve bylo topení zajištěno kamny umístěnými v sále a tak před každým zápasem v košíkové je museli po vytopení sálu hráči ještě teplé vynést ven před tělocvičnu a po utkání vrátit zpět. První etapa výstavby byla předána do užívání v roce 1970 (sál, vstupní hala, sociální zařízení, šatny, jeviště a kotelna).

■ 1971 – 1980

V roce 1971 bylo pokračováno v dalších etapách výstavby a to dokončením bytové jednotky.

Celkový náklad na rekonstrukci tělocvičny v letech 1965 – 1972 byl 761.000,-Kč.

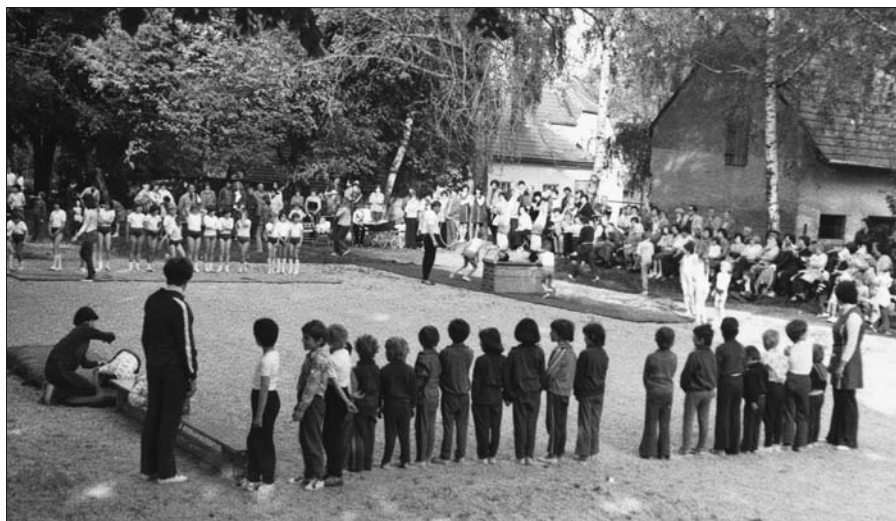
Stavba byla realizována po etapách, v návaznosti na harmonogram výstavby. Byla prověřkou charakteru členů TJ a občanů Tvarožné. Začátek stavby byl nejvíce podpořen brigádníky z řad členů jednoty. Postupem času jejich řady řídly, a tak je namístě zmínit ty, kteří vydrželi až do zdárného dokončení a alespoň touto cestou jim poděkovat. Jsou to : Alois Blahák, Ladislav Proch, Jaromír Kohout, Josef Šmerda, Jan Švehla a Jan Urbánek starší, kteří byli stálými pracovníky na stavbě a mají velkou zásluhu na úspěšném dokončení první etapy výstavby. Vydatnou měrou se na stavbě

podíleli i Oldřich Švehla a Josef Kuklínek, kteří zabezpečili instalaci odpadů a rozvod vody.

V sále bylo provedeno dřevěné obložení stěn, aby nedocházelo k jejich poškozování při sálových sportech.

V letech 1971 – 1973 byly oddílem kopané postaveny nové zděné kabiny místo nevyhovujících dřevěných. Hlavním iniciátorem a organizátorem stavby podle projektu našeho člena ing. Jiřího Blaháka byl předseda oddílu Ladislav Toman. Jak to tehdy bylo obvyklé, stavělo se brigádnicky a platil se jen materiál a odborné práce. Finanční pomoc poskytl OV ČSTV, MNV a JZD Tvarožná. Nejvíce se o výstavbu zasloužili mimo Ladislava Tomana členové výboru Miroslav Daněk, Vladimír Horák, Jan Krček, Václav Kosík st., Josef Hlavatý st. a hráči dorostu Bohumil Trněný ml. a Václav Kosík ml. Nové kabiny byly otevřeny k 40. výročí založení kopané ve Tvarožné.

V roce 1979 byla plynofikována kotelná tělocvična a tak nastaly časy příjemného topení, ale za daleko vyšší náklady.

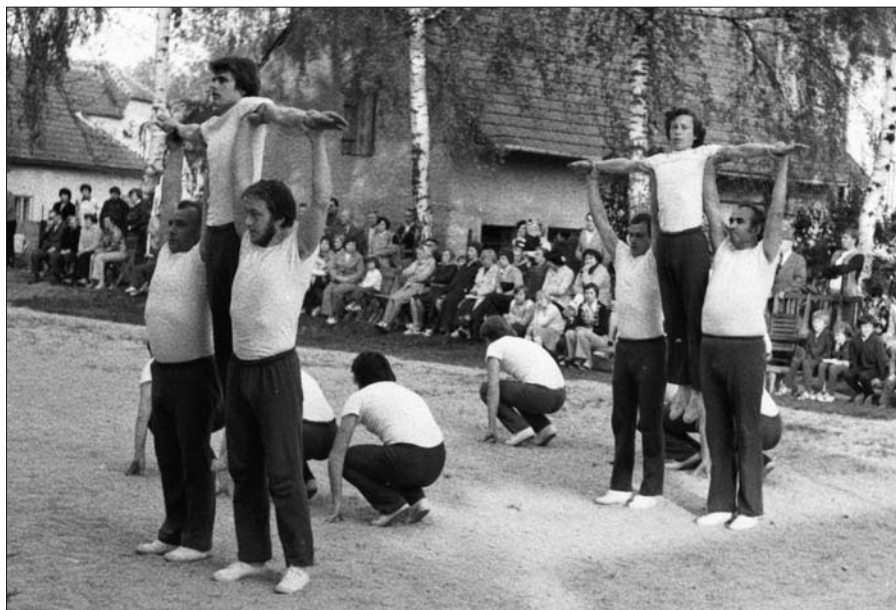

Veřejné cvičení – žactvo (1980)

Tělovýchovná i sportovní činnost probíhala stejně jako v předchozím desetiletí. Znovu probíhal nácvik na celostátní spartakiádu v roce 1975 a 1980. Opět se cvičenci naší TJ zúčastnili všech úrovní spartakiád od místních až po celostátní. V Praze cvičilo v roce 1975 12 žen, 8 mužů, 17 dorostenek a 10 starších žákyň. Na spartakiádě v roce 1980 bylo v Praze cvičit 8 žen a 8 mužů. Místní veřejné spartakiádní vystoupení bylo spojeno s oslavou 70. výročí založení TJ Sokol ve Tvarožné za účasti cvičenců z okolních jednot, místní školy a ZDŠ Pozoříce.

Spartakiádní skladba žen (1980)

Spartakiádní skladba mužů (1980)

Výbor TJ Sokol organizuje nejen činnost tělovýchovnou a sportovní, ale pečuje i o úroveň jak po stránce materiálního vybavení, tak i udržování tělovýchovných objektů a zařízení.

Na hřišti u tělocvičny byl postaven hudební pavilonek, zbudováno osvětlení cvičiště a provedena příprava podkladu pod asfaltový povrch hřiště, na jehož úspěšném dokončení před spartakiádou v roce 1985 se nejvíce podíleli Pavel Filip st., Jiří Pokorný st., Václav Šlezinger a Jan Urbánek ml. Za finanční podpory MNV byl potom proveden asfaltový povrch cvičiště a zpevněn příjezd do areálu, zajištěno omítnutí hlavní budovy, výměna žlabů, zateplení stropů, položení nových parket, výměna radiátorů ústředního topení, modernizace kotelny s výměnou kotlů na plyn, snížení stropu na jevišti, modernizace sociálního zařízení šaten, koupelny, WC a generální oprava elektroinstalace a osvětlení v sále. Výčet není zdaleka úplný, ukazuje však na širokou škálu činností a problematiky, kterou musí výbor TJ řešit. Ne vždy však měl podporu z řad členstva.

Nejproblematičtější je otázka financí.

Zdroje TJ jsou: členské příspěvky, výtěžek ze společenské činnosti, dary sponzorů, příspěvek sportovních svazů okresu, dotace na činnost z ČSTV, příspěvek obce na činnost a údržbu, vstupné ze zápasů oddílů kopané (posledně jmenovaný zdroj nestačí ani na úhradu rozhodčích).

Stále rostoucí náklady na plyn, elektrickou energii, vodu i úklid, staví výbor TJ někdy do neřešitelné situace v zajištění běžného chodu TJ. Nechtěl-li omezit činnost sportovní a tělovýchovnou, musel často ošidit údržbu zařízení a budov.

Osmdesátá léta přinesla i nové formy do náplní cvičebních hodin, kde vzrostla náročnost na pohyb a oživila zejména ve cvičení ženských složek přitažlivost cvičebních hodin zavedením aerobiku a některých dalších forem.

Nácvik skladeb celostátní spartakiády 1985 vyústil v místní spartakiádu, která byla netradičně předvedena při umělém osvětlení na našem asfaltovém cvičišti za účasti okolních TJ Sokol Velatice, TJ Sokol Viničné Šumice, TJ Sokol Šlapanice, ZŠ Tvarožná, ZDŠ Pozoříce. Nová forma byla působivá a velká účast diváků byla odměnou účinkujícím.

Na celostátní spartakiádu do Prahy jelo z naší TJ jen 6 žen a 10 mužů, přestože byl zájem cvičit v Praze daleko vyšší. Cvičenci museli projít celou řadou nácviků v jednotě a secvičných na okrsku, okrese i kraji. Také se zúčastnit všech místních, okrskových, okresních i krajských spartakiád. Na základě těchto prověrek byly jednotlivým jednotám přidělovány počty cvičenců pro účast na celostátní spartakiádě v Praze. Preferovány byly jednoty, které mohly nabídnout větší secvičené celky. V Praze mohl cvičit jen omezený počet cvičenců a nacvičujících bylo mnohonásobně více a tak těm, kteří museli zůstat doma a nemohli se zúčastnit finálního cvičení na Strahově bylo smutno.

Vystoupení v Praze v r.1985 bylo posledním s naší účastí, jelikož CS v roce 1990 byla z obavy před zneužitím zrušena, stejně jako v roce 1970.

Tělovýchovná a sportovní činnost se počátkem devadesátých let rozrostla o nové oddíly florbalu a stolního tenisu. Zatímco oddíl florbalu měl jen krátkého trvání, nyní se zájemci o florbal schází jen rekreačně, oddíl stolního tenisu je agilní. Jeho družstva úspěšně hrají v okresních soutěžích a zúčastňují se aktivně života jednoty.

■ 1991 – 2010

Sto let je dlouhá doba na to, aby vše fungovalo bez problémů ve stejných kolejích. Historické události s sebou vždy nesly nepřímo i změnu sportovního života v obci. Také po roce 1989 se mnohé změnilo, volný čas se stal uznávanou hodnotou. Postupně jsme si zvykli, že se mění přístup cvičenců ke sportování, k disciplíně a zodpovědnosti a že na společenském ocenění bohužel ztrácí i dobrovolná práce cvičitelů. Mnohé tradiční sportovní oddíly zažily zásadní odliv cvičenců a doposud se je nepodařilo obnovit, některé se daří udržovat jen silou vůle a z úcty k historické tradici.

Vznikly však i oddíly nové, jejichž iniciátoři pružně reagovali na společenské změny nabídkou nových moderních sportů. A tak žáci, dorostenci i muži se přesunuli do oddílů futsalu, florbalu či stolního tenisu, dorostenky na hodiny aerobiku. Snad jediné cvičení žen zůstalo beze změn s pravidelnými cvičebními hodinami dvakrát týdně. Nabídka sportovního vyžití se však vždy řídila ochotou dobrovolných cvičitelů obětovat pravidelně svůj volný čas.

Pro nás je však důležité, že do dnešního dne přetrvala Tělovýchovná jednota Sokol Tvarožná jako organizace s potřebným sportovním zázemím, kolektivem dobrovolných trenérů a cvičitelů a především neustále se doplňující základnou cvičenců. Díky vstřícné podpoře ze strany Obce Tvarožná a dobré spolupráci s vedením ZŠ se tak daří udržovat v obci čilý sportovní život.

Dnes má TJ Sokol Tvarožná k dispozici tělocvičnu ve víceúčelovém společenském domě KOSMÁK, přilehlé asfaltové hřiště využívané především k letním kulturním akcím a travnaté fotbalové hřiště pod kopečkem, s potřebným technickým zázemím. V období od října do května se v tělocvičně sportuje denně od 16:00 do pozdních večerních hodin, v dopoledních hodinách ji využívá žactvo základní školy. Všechny sportovní plochy využívají i ostatní spolky a organizace k pořádání různých společenských akcí. Budovu SD Kosmák, kterou TJ Sokol vlastní, se jí daří udržovat v dobrém stavu díky vydatné finanční pomoci z obecní pokladny.

V devadesátých letech vedly cvičební hodiny dlouholeté cvičitelky: Marie Kozáková, Marie Vlčková, Věra Floriánová a Jana Daňková. Kolektiv cvičitelek doplnily Ivona Šťastná, Radka Dvořáková (Prochová) a Michaela Pejřilová (Severová). Několik cvičebních sezón si jako cvičitelky vedly úspěšně i Michaela Severová (Švecová), Marcela Buchtová a Hana Konečná. Žáky vedl Jan Urbánek ml. a Antonín Daněk,

oddíl floorbalu Jiří Staněk a Jiří Knos, futsal František Fajstl, oddíl stolního tenisu vznikl z iniciativy Jiřího Procházky. Pravidelně se schází také příznivci košíkové.

Oddíl sportu pro všechny zahrnuje především práci s dětmi (a pro děti). Od těch nejmenších - předškolního věku, po ty – náctileté. Cvičení rodičů s dětmi je dobrou přípravou na pobyt dětí ve větším kolektivu a seznámení se se základními pojmy, předškoláci už se učí respektovat pravidla her a získávají správné návyky při provádění jednoduchých cviků. Žáci a žákyně mají rádi míčové hry, soutěživé hry a netradiční cvičení na náradí. Všichni však rádi využívají možnosti sportovat venku. Venkovní sportování vrcholí přeborem v lehké atletice. V devadesátých letech jsme ještě vysílali ty nejlepší na okresní soutěž v Brně, kde mnohokrát dosáhli na stupně vítězů. Postupně však ubývalo přihlášených oddílů, akce ztrácela na vážnosti až, krátce po roce 2000, zanikla. Okresní soutěže předškolního žactva v gymnastice i atletice se konají nadále a také jsme se jich dlouho pravidelně zúčastňovali. Místo tělovýchovných jednot se však soutěží účastnily převážně mateřské školy (s možností intenzivního nácviku) a tak, když se členem ASPV stala i tvaroženská MŠ, účastní se předškoláci okresních soutěží v rámci sportovních aktivit mateřské školy.

V roce 1994 jsme se zapojili do nácviku skladby předškolního žactva na XII. všesokolský slet. Mnozí, dnes již dospělí, „předškoláci“ snad již zapomněli na impozantní vystoupení na Stadionu na Kounicově ulici, avšak žluté kužely určené pro jmenovanou skladbu využíváme ke cvičení dodnes.

V roce 1997, kdy se v soutěži Vesnice roku v rámci Programu obnovy venkova umístila Tvarožná na druhém místě v celostátním měřítku (a již podruhé zvítězila za Jihomoravský kraj), byla také zahájena tradice prázdninové sportovní soutěže pro všechny děti a mládež do 18 let – tzv. Tvaroženská olympiáda. Ačkoliv její trvání nebylo záměrem, stala se z Tvaroženské olympiády stálíce mezi sportovními akcemi. Naštěstí – neboť se jedná o kvalitní a hojně navštěvovanou akci.

TJ Sokol se tak i nadále aktivně podílí na obohacení sportovního a kulturního života v obci.

■ Oddíl kopané

Historie

Oddíl kopané je součástí TJ Sokol od roku 1948 kdy došlo k sjednocení tělovýchovy ve Tvarožné. Jeho vznik je ale datován do roku 1933 kdy byl založen SK Junák Tvarožná.

Klub nebyl přihlášen do soutěží organizovaných fotbalovým svazem, ale přesto dosahoval dobrých výsledků v přátelských i pohárových utkáních s okolními kluby. SK Junák v roce 1937 zanikl a organizovaná kopaná ve Tvarožné byla znovu obnovena až v roce 1943, kdy byl mladými sportovci z řad studující a pracující mládeže 14.června ustaven zakládající výbor, který tvořili: Josef Rafaj, Jaroslav Kolbábek, Oldřich Kaláb, Antonín Odehnal, Silvestr Šír, Jan Ondráček, Jan Švehla, Miroslav Sedlák a František Hlaváč.

Na schůzi tohoto výboru byl 24.června 1943 založen sportovní klub s názvem SK Tvarožná. Jeho prvním předsedou byl zvolen starosta obce Stanislav Veselý. Dalšími funkcionáři byli: Vincenc Rafaj – místopředseda, Oldřich Kaláb – jednatel, Vladimír Beránek – matrikář, Jaroslav Kolbábek – vedoucí mužstev, Rudolf Štoss – pokladník, Antonín Ondráček, Josef Šmerda, Inocenc Šír, František Divácký, Jan Večeřa, Otta Štoss, Antonín Šlesinger, Vladimír Kaláb, Miloslav Slanina a Jan Krček – členové výboru.

Funkcionáři SK Tvarožná před novými kabinami

Kopaná muži (1960): stojící zleva: Stanislav Dostál, Jaroslav Severa, Jiří Blahák, Miloslav Andryšík, Miloš Ondráček, Karel Štoss, spodní řada Alois Daněk, Václav Kaláb, Alois Blahák, Jan Schlezinger, Emil Krček

Pod názvem SK Tvarožná působil oddíl až do roku 1948. Od tohoto roku reprezentuje tvaroženskou kopanou již pod názvem TJ Sokol Tvarožná.

Současnost

Fotbal měl ve Tvarožné vždy největší členskou základnu ze všech sportů. Své soutěže tak hrálo družstvo žáků, dorostu, mužů a v jedné chvíli se dokonce uvažovalo i o založení B mužstva. V té době se ale čím dál více začala o slovo hlásit malá kopaná, která se hraje na menších hřištích a s menším počtem hráčů. Vedle klasického oddílu kopané vznikla tedy i malá kopaná, která je dnes spíše známá pod názvem futsal. Vzniklo družstvo malé kopané, které hrálo i svoji vlastní soutěž, nejdříve pod názvem Santon Tvarožná a později pod názvem Lehká Noha Tvarožná. Nyní se hráči věnují tomuto sportu rekreačně, účastní se přátelských utkání i turnajů.

Fotbal nyní, stejně jako ostatní sporty, zažívá odliv hráčů a to především v mládežnických kategoriích. Dnešní doba a její nároky příliš nenahrávají organizovanému sportu na úrovni krajských či okresních soutěží. Zájmy fotbalistů (především těch mladších) jsou rozptýleny mnohými směry a ani podpora rodin v tomto ohledu není taková, jako bývala dříve. Zkrátka možností vyžití v dnešní době je daleko více a tak se zdá pochopitelné, že fotbal již není tak preferovaný. Nezbyvá než se s tímto

vývojem vyrovnat. Organizovanou soutěž hraje za Tvarožnou v současné době pouze družstvo mužů. Zcela vymizela kategorie žáků a dorostu. Tento trend ale není patrný ve fotbale jen v naší obci, ale platí i jinde. Na každoroční schůzi Okresního fotbalového svazu Brno-venkov, vždy před začátkem nového soutěžního ročníku, slyšíme kolik kategorií v kterých vesnicích se již do nového ročníku nepřihlásilo. Nezbyvá než věřit, že se tento trend někdy v budoucnu změní k lepšímu. Jistou nadějí bylo v roce 2007 obnovení činnosti fotbalové přípravy díky iniciativě bývalého dlouholetého hráče Radka Muselíka. Společně s Václavem Poláčkem, současnou oporou družstva mužů, věnovali čas a trenérské úsilí klukům od 5 do 10 let. Na hřišti pod Kopečkem se tak začala scházet nejmladší generace fotbalistů a družstvo přípravy se přihlásilo do soutěže. Tréninky byly zpočátku zaměřeny na pohybové aktivity a poté se přidal i míč. Především kluci, kterým ještě nebylo 6 let brali tréninky jako příležitost zadovážet si na hřišti a možnost přiučit se něco z fotbalového umění od starších spoluhráčů. Postupně se výkony a tím i výsledky přípravy zlepšovaly až patřila mezi první mužstva ve své třídě. Přípravka si na domácím hřišti osvojila hrací den vždy sobotu dopoledne v 10:30 hod. Rodiče i fanoušci si na tento termín zvykli a chodili kluky podporovat v hojném počtu, což vytvářelo dokonalou fotbalovou atmosféru pod Kopečkem.

Po ukončení sezóny jaro 2010, kdy z důvodu dosažení hranice 10 let odcházelo více hráčů, nemohla být již přípravka, z důvodu nedostatku hráčů, přihlášena do soutěží sezóny 2010/2011.

Nemůžeme tedy říct, že zájem o fotbal ve Tvarožné není. Jen je velká škoda, že se zatím nenašel nikdo, kdo by na přípravku navázal a vedl družstvo žáků. Klukům po skončení v přípravce tak nezbyvá jiná možnost než pokračovat v žákovských družstvech okolních obcí, ať jsou to Blažovice, Podolí nebo Pozoří. Je to velká škoda, protože kvalita přípravy byla každým rokem vyšší a úsilí trenérů a samotných kluků tak nesloužilo jako stavební kámen pro žákovské družstvo naší obce, ale obcí okolních. Přesto v tomto směru zůstáváme optimisty a věříme, že dojde k rozšíření mládežnických družstev i v naší obci.

Na tomto místě patří poděkování rodičům hráčů z přípravy za jejich podporu, vstřícný přístup a také zajišťování dopravy na soutěžní utkání, a samozřejmě všem fanouškům.

Ženy

Družstvo děvčat se začalo formovat v létě roku 2008, jen velmi krátkou dobu před návštěvou zástupců naší obce v družební obci Kvačany na Slovensku. Zápas našich děvčat s výběrem kvačanských děvčat měl být zpestřením mezi zápasy starých pánů a naším A mužstvem. V tomto zápase naše děvčata prohrála po velkém boji velmi těsně 2:1. A možná právě tento zápas byl impulsem pro další úsilí. Zástupci z Kvačan totiž měli za rok přijet k nám a odvetný zápas děvčat měl být opět vítanou změnou mezi zápasy družstev mužů.

Děvčata se scházela na trénincích v letním období vždy v sobotu na hřišti pod Kopečkem a v zimním období v tělocvičně na Kosmáku. Odehrála i několik přátelských utkání. Jedním z nich bylo utkání na umělém hřišti ve Tvarožné, kde si změřila síly s výběrem děvčat z OK Elektrosportřebiče. V tomto utkání již zúročila pravidelné tréninky a zvítězila 9:0.

V červnu roku 2009 přijeli zástupci družební obce Kvačany a následovalo odvetné utkání děvčat. Za velké divácké účasti se našim děvčatům podařilo zvítězit přesvědčivým rozdílem 8:2.

Na podzim roku 2009 ještě odehrála naše děvčata přátelské utkání rovněž na domácím hřišti a to s děvčaty z florbalového oddílu z Brna, za který hraje naše hráčka Blanka Floriánová. Utkání se uskutečnilo v závěru podzimní sezony po domácím zápasu mužů. I za chladného počasí se přišla na výkon našich děvčat podívat poměrně početná divácká kulisa. Přes srdnatý výkon naše děvčata prohrála 7:4.

Zajímavou fotbalovou zkušeností našich děvčat bylo utkání v rámci mikroregionu Rokytnice, které se uskutečnilo na hřišti v Mokré-Horákově v květnu 2010. Naše děvčata byla součástí smíšeného družstva s děvčaty z 1.FC Brno a soupeřkami byla děvčata z holandské vesnice Heiloo, které hrají organizovanou soutěž. Tuto zajímavou mezinárodní zkušenost zakusila naše děvčata za nepříznivého počasí, poprvé se hrálo na celé hřiště a to v plné délce 2 x 45 minut. Utkání skončilo výsledkem 8:3 pro naše smíšené družstvo.

Muži

V současné době je družstvo mužů přihlášeno do III.A třídy okresního přeboru Brno-venkov, kde hraje od roku 2002, kdy sestoupilo z okresního přeboru, tedy II. třídy. Na tomto místě vzpomeňme jeden z největších úspěchů tvaroženské kopané, a tím byl postup do I.B třídy v roce 1992.

Od roku 2002 byl hlavním trenérem Jan Virčík ze Šlapanic, kterého střídal v roce 2005 Rudolf Chlup a ing. Ladislav Kaluža. Na přelomu roku 2007/2008 oznámil ukončení svého dlouholetého působení ve fotbale Rudolf Chlup. Pro tvaroženskou kopanou to byla velká ztráta nejen na trenérské pozici, ale i co se týče fotbalového zázemí. Veškeré činnosti se tak rozdělily mezi hráče a ostatní funkcionáře. Hlavním trenérem tak zůstal ing. Ladislav Kaluža, který u mužstva působí dodnes. Dlouholetým předsedou fotbalového oddílu je Josef Minařík, vedoucím mužstva je Jiří Hlučka, pokladní a organizačním pracovníkem oddílu je Petra Kozáková.

Družstvo mužů zažilo poslední doplnění z řad dorostenců v roce 2005. Tehdy do mužů přešli hráči Marek Kříž, Vít Kaluža, Marek Hlučka, Jakub Hlučka, Jakub Poláček, Lukáš Poláček a Adam Levíček. Muži tak hrají již poměrně dlouho ve stejném složení a nedochází k doplnění o nové mladé hráče, kteří byli vždy oživením sestavy. V roce 2008 došlo ještě k doplnění kádru z řad bývalých dorostenců, kteří v tu dobu ale nehráli soutěž, protože dorost v tu dobu již ve Tvarožné neexistoval. Byli to Pavel Daněk ml. a Jakub Mašlán, přičemž do dnešní doby zůstal jen Pavel Daněk. V tu

dobu také probíhala jednání s oddílem FC CVM Mokrý o návratu Milana Pokorného zpátky do Tvarožné. Tento záměr se podařil a tak mohl Milan začít ve Tvarožné uplatňovat svoje několikaleté zkušenosti nasbírané ve vyšších třídách až na úrovni krajského přeboru.

V zimní přestávce sezony 2009/2010 bylo také nutné řešit pozici jedničky v brance, jelikož Aleš Dědeček byl v tu dobu na hostování v FK Olympia Ráječko a dalšího brankáře Adama Levíčka na několik měsíců vyřadilo ze hry zranění kolena. Do zimní přípravy tak naskočil bývalý brankář Tvarožné Radek Pražák, který v roce 2002 přerušil svoje aktivity ve fotbale a zdálo se, že se již k fotbalu nevrátí. O to příjemnější bylo, že v této nelehké situaci rád pomohl a vrátil se tak do party, kde ještě aktivně působí celá řada jeho bývalých spoluhráčů. V roce 2009 se s aktivní hráčskou kariérou rozloučil Jiří Brzobohatý, který patřil dlouhá léta k oporám týmu.

Tréninky fotbalového týmu probíhají na hřišti pod Kopečkem, které je udržováno samotnými hráči a za pomoci obce Tvarožná. V roce 2006 bylo zbudováno umělé osvětlení v přední části hřiště, které se využívá v podzimní části soutěže, kdy je tma již velmi brzy. V roce 2010 byl vydlážděn prostor před kabinami a dostavěno zastřešení tohoto prostoru. Lví podíl na těchto pracích má současný kapitán mužstva Erik Titz, který se na celém projektu podílel nejen organizačně, ale odpracoval i největší množství brigádnických hodin. Nezanedbatelnou roli v zázemí oddílu kopané hraje i budova KD Kosmák a přilehlé hřiště s umělým povrchem, kde probíhají tréninky v zimní části, kdy je nutné nechat travnaté hřiště odpočinout.

Kromě pravidelných mistrovských utkání se uskutečňují i utkání v rámci družebních vztahů se slovenskou obcí Kvačany. V roce 2008 tak proběhl zájezd na Slovensko a o rok později jsme přivítali slovenské fotbalisty v naší obci. Dalším zajímavým družebním utkáním bylo v roce 2010 utkání na našem hřišti s FC SLOVAN Kriváň Selenča z Republiky Srbsko. Toto se uskutečnilo v rámci Mikroregionu Rokytnice a srbský soupeř odehrál ještě zápas v Mokré-Horákově.

Závěrem patří poděkování TJ SOKOL a Zastupitelstvu obce Tvarožná, bez jejichž pomoci a podpory by oddíl kopané existoval jen s velkými obtížemi. Poděkování patří i těm, kteří ve svém volném čase zajišťují provoz a údržbu celého areálu fotbalového hřiště nebo se jiným způsobem podílejí na chodu kopané ve Tvarožné. Poděkování patří samozřejmě i všem fanouškům, kteří hráče doprovázejí při utkáních.

Přejme tedy fotbalu ve Tvarožné mnoho dalších úspěšných let, spokojené diváky a nezapomenutelné fotbalové okamžiky.

■ Oddíl stolního tenisu

Stolní tenis ve Tvarožné byl založen v roce 2001 Jiřím Procházkou a Janem Příkrylem. Přes nelehké začátky se oddíl rozrostl během uplynulých let až na 3 družstva hrající třídy OPIII, OPIV a OS.

Družstvo „A“ tvoří hráči M. Kousal, A. Pešek a S. Dvořáček, vedoucím družstva je Jiří Procházka. „Běčko“ vede Vilém Šimek, hráči: R. Konečný, J. Paták a M. Mazel. Vedoucím družstva „C“ je Lubor Švehla, hráči: V. Malý, P. Kousal st. a M. a L. Daňkovy.

V současné době hraje ve Tvarožné stolní tenis závodně 17 hráčů, nejen místních, ale i z okolních vesnic (V.Šumice, Pozořice, Sívce, Jiřkovice). Tréninky jsou dvakrát týdně, zápasy se hrají každou neděli od 9:00 hodin.

V roce 2009 začali pro své zdraví a potěšení trénovat i „staří páni“ pod vedením V. Pospíšila.

Zájem o stolní tenis se projevil i mezi mládeží. V letech 2002 až 2006 trénovali mladší i starší žáci. Každou druhou sobotu v měsíci se zúčastňovali také turnajů v okolních obcích. Trenéři, sami aktivní hráči, se však neustále potýkali s nedostatkem volného času. Z toho důvodu byla činnost žákovských družstev bohužel ukončena. Věříme ovšem, že jen dočasně.

Na sezónu 2007 a 2008 se družstvo stolního tenisu přestěhovalo do nově opravené Sokolovny. Po zvážení situace se však tréninky vrátily v roce 2009 do staré dobré tělocvičny TJ Sokol na Kosmáku. Pro zlepšení podmínek stolního tenisu byla schválena investice do úpravy osvětlení a montáž nových žaluzií, byly také zakoupeny dva nové profesionální stoly.

Stolní tenisté se účastní nejen pravidelných zápasů v období od října do března, ale také turnajů v nedalekých obcích (Kanice, Rebešovice, Lažánky, Tišnov). Družstvo stolního tenisu TJ Sokol Tvarožná pořádá každoročně turnaj o Velikonocích, kde se sejde na 30 závodníků. Další přátelská utkání jsou pořádána po ukončení sezóny.

Všichni členové stolního tenisu se pravidelně a aktivně podílejí při zajištění mnohých akcí pořádaných TJ Sokol. Jsou to zejména akce spojené s tvaroženskou poutí, nebo sokolské plesy. V roce 2010 se zástupci stolního tenisu ve výboru TJ Sokol výrazně zasadili o výměnu oken v šatně a sociálním zařízení na Kosmáku. Zasloužné však je, že tuto akci také sami brigádnicky provedli.

Závěrem je třeba konstatovat, že podmínky pro hraní stolního tenisu ve Tvarožné jsou více než dobré. Stačí se ohlédnout po okolních vesnicích. Pro špatné podmínky a nezájem občanů mnohde činnost ukončili, narozdíl od nás, kde členů každým rokem přibývá. Všichni noví zájemci jsou srdečně zváni. Sportu zdar a pinecu zvlášť!

■ Oddíl košíkové

Před 61 lety, na podzim roku 1949, přihlásili první zapálení propagátoři této krásné dynamické kolektivní hry družstvo mužů do soutěže organizované v Brně a okolí. Zakládajícími členy byli bratři Jan a Jiří Blahákoví. Provozování košíkové na vesnici nebylo tehdy ani v současné době vůbec běžné. V okolí se košíková hrála pouze v Podolí, Líšni, Šlapanicích, Střelcích, Rosicích, Tuřanech a ve Tvarožné,

později v Pozořicích. Zápal pro košíkovou byl v počátcích takový, že košíkovou začaly hrát i tvaroženské dorostenky a ženy, které také hrály v letech 1950 až 1958 pravidelné soutěže. Dvě generace mužů provozovaly v letech **1949 - 1985** závodně košíkovou v organizovaných soutěžích. Na tuto dobu vzpomíná Oldřich Lička: „Počátky košíkové ve Tvarožné spadají do období po roce 1948, kdy došlo ke sjednocení československé tělovýchovy pod hlavičkou Sokola. Založení oddílů košíkové vzniklo neformálním spojením členů bývalého Orla a Sokola. Prvními hráči tohoto nového sportovního odvětví byli jednak zdatní gymnasté a jednak hráči, kterým dělal problém základní gymnastický prvek na hrazdě, a to výmyk předem. Ironií tohoto počátečního období bylo, že přestože košíková byla poprvé hrána v USA již v roce 1891, první publikace, kterou měli tvarožensští hráči k dispozici, byla sovětská. Tato publikace byla určena pro zakládání družstev košíkové na sovětském venkově, což částečně odpovídalo svými primitivními podmínkami Tvarožné. Základy této moderní hry získala převážná část hráčů a později hráček, v hodinách tělesné výchovy na různých školách v Brně. Brno bylo v té době líhní československých reprezentantů, kteří byli rovněž žáky těchto škol a tak jsme se měli od koho učit. Začalo se trénovat v tělocvičně na Sokolovně, která v té době sloužila současně jako kinosál a neměla vyhovující rozměry. Jako domácí hřiště byly proto využívány tělocvičny v Brně. Zpočátku se hrálo v tělocvičně Sokola Brno III na Francouzské ulici, později v tělocvičně Pod Hradem. Vůbec k prvnímu zápasu v organizované soutěži nastoupili tito hráči: Jan a Jiří Blahákovi, Jaroslav Krkoška, Václav Kosík, Klíma Krček (z Krhona), Karel Kramář z Brna a tehdejší náčelník Sokola Staňa Audy. Na střídače byli připraveni zasáhnout do hry dorostenci Oldřich Lička, Alois Leichman a Zdeněk Omasta. Největšího úspěchu dosáhlo toto družstvo v roce 1955, kdy vybojovalo v Praze titul přeborníka ČSR DSO Sokol. Po tomto úspěchu byla základní pětka družstva nominována do reprezentačního družstva DSO Sokol pro celostátní soutěž o přeborníka ČSR. V následujícím roce po odchodu kádru hráčů na vojnu přerušil oddíl svoji činnost a zbytek hráčů přešel do Sokola Pozořice.“

Začátky košíkové nebyly lehké. Oldřich Lička vzpomíná, že každý týden museli před zahájením tréninku vyklidit židle ze sálu, postavit koše vyrobené panem Miloněm Hradským a zamést prach z podlahy. Každý pátek po tréninku museli vše vrátit zpět na sobotní a nedělní filmové představení. K hygienické očištění používali pumpu na dvore. Když jim správce tělocvičny Pod Hradem, bývalý občan Tvarožné, z protekce pustil sprchy, byli v sedmém nebi. Však jim také říkal: „Kluci pořádně se tady vysprchujte, vždyť to doma nemáte.“ Rádi se revanšovali zabijačkou, nebo jinými dobrotami venkova. Aby mohli hrát v letním období na hřišti s regulérními rozměry, vybudovali si je svépomocí na dvoře Sokolovny. Před diváckou návštěvou hrávali přátelská utkání s Podolím, Pozořicemi a jinými okolními družstvy. Velkým příznivcem a ochráncem košíkové byl pan řídící Jan Krejčí.

Bylo by negalanťní opomenout ženskou košíkovou ve Tvarožné. Členky družstva žen z padesátých let Liba Fišerová a Marie Hradečná vzpomínají: „Tvaroženské ženy

začaly hrát košíkovou v roce 1950. Zpočátku byla hrána jen přátelská utkání, pak bylo družstvo zařazeno do okresní soutěže, kde se utkávalo zejména s družstvy Sokola Tuřany a Pozoří. Postupně se družstvo žen probíjelo do krajské soutěže, kde hrávalo zápasy s družstvy Sokola Jedovnice, Boskovice, Slavkov, Líšeň, Židlochovice a dalšími. Prvními hráčkami tehdy byly Eliška Blaháková rozená Eliášová, Libuše Fišerová r. Vašíčková, Jiřina Junková r. Ospalá, Anna Kosíková r. Jašková, Ilona Omastová r. Šlesingerová a další. Tato kolektivní dynamická hra nadchla další mladší ročníky žen a tak postupně v roce 1952 přicházely do oddílu další hráčky : Marie Hradečná r. Andrysíková, Anka Bartáková r. Bartáková, Věra Smílková r. Jedličková, Vlasta Petrovická r. Švejková, Anežka Valentová r. Eliášová, Dana Brzobohatá r. Bílková, Marie Malíková r. Audová a další.

Hráčky košíkové (1957): zleva: Vlasta Petrovická (Švejková), Anežka Valentová (Eliášová), Marie Hradečná (Andrysíková), Dana Brzobohatá (Bílková), Eliška Blaháková (Eliášová), Marie Malíková (Audová)

Trenéry družstva žen a dorostenek byli Jiří Blahák a Oldřich Lička. Ti dovedli družstvo žen do celostátní soutěže DSO Sokol, kde se v konkurenci čtyř družstev umístily na pěkném druhém místě za Sokolem Říčany u Prahy a před Sokolem

Sedlec. Dorostenky hrály finále krajského přeboru Jihomoravského kraje. V té době Liba Fišerová a Marie Hradečná absolvovaly s úspěchem trenérský kurs v Praze a věnovaly se výchově dalších mladších hráček. Finanční důvody a nepochopení některých členů tehdejšího výboru Sokola vedly v roce 1958 k zastavení činnosti a družstvo žen se rozpadlo. Některé hráčky přešly do oddílu První brněnské. Většina se provdala a některé z Tvarožné odešly.“

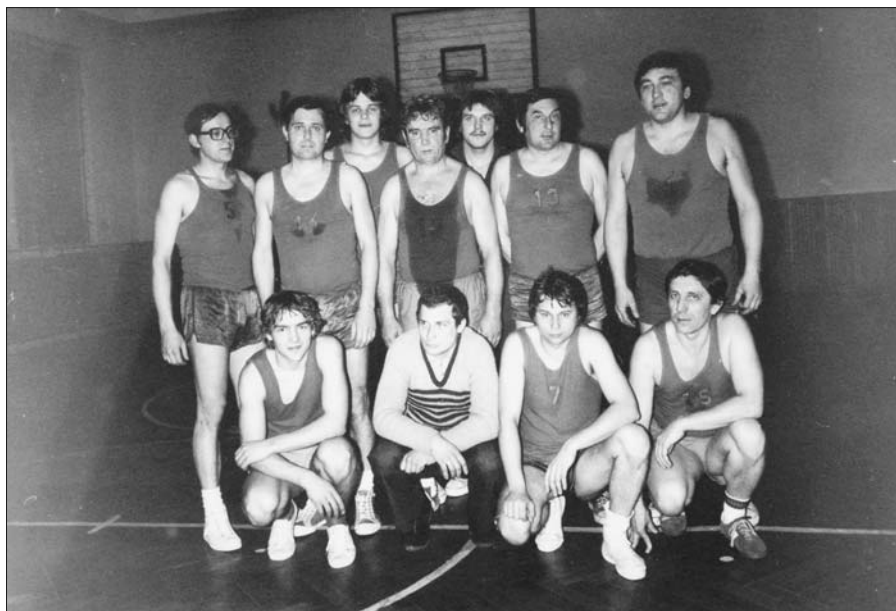
Po celou dobu, kdy se hrály organizované soutěže, se družstvo mužů potýkalo někdy více, někdy méně s nedostatkem hráčů. Nedostatek hráčů a finanční důvody donutily na přelomu padesátých a šedesátých let odhlásit družstvo mužů ze soutěže a hráči Jiří a Alois Blahákovi, Oldřich Lička a Jan Schlezinger hrávali pravidelně za Sokol Pozořice a patřili k jeho oporám. S tímto stavem se odmítl spokojit Jiří Blahák a začal intenzivní tréninky s dorostem. V roce 1962 byla v KD Kosmák odstraněna galerie a prodloužen sál pro tělocvičné účely. Vzniklo hřiště pro košíkovou, v té době s regulérními rozměry. První historické utkání v košíkové na domácí tvaroženské půdě se hráli dorostenci přihlášení do krajské soutěže v roce 1963. V průběhu dvou let se podařilo vybudovat silné mužstvo mužů složené ze starších hráčů, kteří se vrátili ze Sokola Pozořice a mladých odchovanců. V roce 1964 se přihlásilo družstvo mužů do krajské soutěže. Výkonnostní zenit tohoto družstva byl v letech 1967 až 1975. Sluší se vzpomenout na tehdejší hráče: Alois Blahák, dlouholetý předseda oddílu košíkové a obětavý funkcionář TJ, který se významným způsobem podílel na rekonstrukci KD Kosmák do dnešní podoby, Jiří Blahák, největší propagátor košíkové ve Tvarožné, vynikající hráč, trenér, metodik, bavič, vynikající společník, duše družstva. Dále to byli: Jiří Havel, Jiří Ondráček, Jan Schlezinger, Jiří a Jan Kozákovi, Václav Šlezinger, Josef Minařík, Ladislav a Luboš Prochovi, Jiří Kříž, Jaroslav Res, Pavel Filip, Jan Urbánek ml., Jozef Plachý (student ze Slovenska), Slávek Švehla, František Brzobohatý. V roce 1975 došlo k citelnému oslabení družstva odstěhováním Jana Kozáka do Pardubic. Patřil k nejlepším hráčům a střelcům. Postupně přicházely mladší ročníky: František Krček, Pavel Daněk, Jan Fišer, Antonín a Emil Blahákovi, Libor Kolbábek, Petr a Jarek Ondráčkovi, Roman Havlásek a další. Družstvo mužů pravidelně hrávalo krajskou soutěž a utkávalo se se soupeři z velkých jihomoravských měst, jako Brno, Zlín, Prostějov, Olomouc, Kroměříž, Blansko, Boskovice, Žďár nad Sázavou, Mikulov, Břeclav, Hodonín, Jihlava, Vyškov a další. Tradiční prestižní derby proběhlo vždy s družstvem Pozořic v čele s jejich nejlepším hráčem Aloisem Leichmannem. Tvaroženské košíkáře znala basketbalová veřejnost v celém Jihomoravském kraji.

Na tuto dobu má velké množství nezapomenutelných vzpomínek dlouholetý kapitán Jiří Kozák: „Nejraději jsme měli takzvané dvojčky. To jsme hráli venku první zápas v sobotu večer s jedním soupeřem a druhý zápas v neděli dopoledne s druhým soupeřem. Nocleh byl v některém z měst a rozbor sobotního zápasu v restauraci, ve vinárně, nebo na taneční zábavě u dobrého vína se někdy protáhl hluboko do noci. V nedělních zápasech jsme museli sahat na dno svých sil, abychom dosáhli

přijatelných výsledků. Při posezení po zápasech byla vždy dobrá nálada a většinou jsme končili zpěvem slováckých písniček. Pořádali jsme spolu s našimi dívkami, později manželkami společné Silvestry. Sezону jsme začínali a končili v brněnské vinárně U královny Elišky .“

Po nečekaném úmrtí předsedy oddílu košíkové a organizačního pracovníka Aloise Blaháka v srpnu 1979, převzal organizační záležitosti družstva mužů Jiří Kozák. V tom roce se naposled hrála krajská soutěž.

Od roku 1980 až do roku 1985 hrálo družstvo sdružený okresní přebor, ve kterém se utkávalo s ČKD Blansko B, Minervou Boskovice B, TJ Vyškov, Sokolem Šlapanice, TJ ŽĐAS Žďár C, Sokolem Židlochovice, Spartakem Jihlava, Slovanem Ivančice, TJ Moravský Krumlov, Slovanem Rosice, Spartakem Štěpánov, Sokolem Střelice, Sokolem Pozořice a Sokolem Podolí. V tomto období se již výrazněji projevovala nižší výkonnost způsobená nedostatkem kvalitních mladých odchovanců a stárnutím bývalých opor. Na rozdíl od Sokola Podolí, který má i v současné době dvě družstva mužů, žáky a dorostence, se ve Tvarožné nepodařilo dlouhodobě a systematicky věnovat výchově mladých odchovanců. Chyběli zapálení a obětaví trenéři mládeže. V soutěžním období 1984-85 skončilo družstvo na 8 místě se 3 vítězstvími, jedno s největším rivalem Sokolem Pozořice a 11 porážkami. Poslední

Hráči košíkové (1980): stojící zleva: Pavel Filip, Jiří Kozák, Emil Blahák, Jiří Blahák, Libor Kolbábek, Jan Schlezinger, Václav Šlezinger spodní řada zleva: Jan Fišer, Luboš Proch, Josef Minařík, Oldřich Lička

soutěžní utkání se hrálo 27. ledna 1985 v Rosicích, kde naše družstvo prohrálo 90 : 62. K tomuto utkání nastoupili Václav Šlezinger, Jiří Kozák, Pavel Daněk, Libor Kolbábek, Emil Blahák, Jan Fišer, Roman Havlásek a Jaroslav Ondráček. Vzhledem k velmi malému kádru hráčů bylo rozhodnuto nepřihlašovat družstvo dále do soutěže. Část hráčů přešla do Sokola Pozoříce, ten však po několika letech také odhlásil své družstvo košíkové ze soutěže.

Od podzimu 1985 až do současnosti, vždy od října do konce dubna, se v pátek večer scházejí bývalí hráči a postupně i další příznivci, aby si rekreačně zahráli košíkovou v tělocvičně KD Kosmák. Zveme další zájemce aby se připojili.

*Hráči košíkové v akci
(1980)*

■ Oddíl odbíjené

Odbíjená byla provozována v rámci TJ Sokol již v poválečných letech jako rekreační sport pro zpestření činnosti tělocvičné jednoty. Odbíjená nebyla v rámci ČOS organizována jako soutěž, ale pouze jako zájmová činnost, která byla zpestřena přátelskými utkáními mezi jednotlivými jednotami. Na hřišti u tělocvičny se vyžívali při

tomto sportu členové jednoty, učitel Karel Matula, Josef Šmerda, Jaroslav Kolbábek, Stanislav a Ladislav Audovi, Jan Švehla, Jan Vlček, Jiří Audy a Jan Urbánek hostující z Velatic. Sahráli několik přátelských utkání v Pozořicích, Holubicích a Šlapanicích.

Po sjednocení tělovýchovy ve Tvarožné byla hráčská základna posílena o bratry Aloise a Jiřího Blahákovy, Aloise Bendu, Jana Brzobohatého a Rudolfa Kalába. Hrávalo se po večerech a v neděli dopoledne. V průběhu 50.let se kádr měnil zejména příchodem mladých hráčů, Oldřicha Ličky, Miroslava Daňka, Miloše Ondráčka, Adolfa Valenty, Jiřího a Jana Kozákových, Václava Šlezingera a s jejich příchodem stoupla i úroveň hry. Aktivní činností členů bylo vybudováno druhé hřiště na Kosmáku a vytvořeny podmínky pro přihlášení družstva do okresní soutěže v roce 1958. Základ družstva tvořili: Adolf Valenta (byl pověřen sportovní přípravou družstva), Alois a Jiří Blahákov, Oldřich Lička, Václav Šlezinger, Antonín Lukáš, Jan Švehla, Ladislav Brzobohatý, Vlastimil Vápeník, Ladislav Audy, Miroslav Daněk, Jan Urbánek starší, Jiří a Jan Kozákov.

V soutěži byla družstva z celého okresu Brno–venkov: Pozořice, Rebešovice, Mělčany, Dolní Kounice, Sentice, Hajany, Ořechov, Střelice, VÚ Rajhrad, Tišnov a Tvarožná. Úroveň družstev z měst a větších obcí byla na vyšší úrovni, přesto dosahovalo naše družstvo přijatelných výsledků, zejména na domácím hřišti. Nedostatkem soutěže bylo, že vedení svazu nemělo dostatek rozhodčích, takže zápasy na domácí půdě museli řídit domácí rozhodčí, což bylo někdy zneužíváno a vedlo ke sporům. Zápasy ve Tvarožné řídil vždy Miroslav Daněk, který se nenechal ovlivňovat hráči soupeře. V roce 1962 se již družstvo do soutěže nepřihlásilo pro nedostatek hráčů, protože někteří klíčoví hráči byli i platnými hráči kopané a košíkové, jejichž zápasy se hrávaly v podobných termínech a nebylo možné je nahradit jinými.

Odbíjená byla dále provozována jen jako doplňkový sport v odboru základní tělesné výchovy.

Lze jen litovat, že tento krásný na provoz nenáročný sport nenašel u nás uplatnění alespoň na bázi rekreační.

■ Oddíl florbalu

Oddíl florbalu byl založen v roce 1997 z iniciativy Jiřího Knose, Michala a Jiřího Staňkových a několika dalších 18 až 20letých mladíků vyznávajících tento druh sportu. Do roku 2002 pilně trénovali pod vedením Jiřího Knose a Jiřího Staňka a zúčastnili se několika turnajů v Mokré a Prsticích, kde získali jedno druhé a tři třetí místa. Od roku 2002 se přihlásili do pravidelné amatérské ligy v Újezdě u Brna kde hrálo 8 týmů ročně 10 turnajů. Družstvo Falcon Tvarožná se v letech 2003–2006 umísťovalo od 5. do 7.místa. Po roce 2007 se tým rozpadl pro nedostatek hráčů, kteří odešli za svými studijními povinnostmi, nebo jinými zájmy.

■ Futsal

Futsal hrají senioři kopané od 35 do X let. Původně hrávali přátelskou **kopanou** se stejně starými soupeři z Pozořic, Viničných Šumic, Blažovic, Mokré, Bosonoh, Lovčiček, Vratěnina i soupeři z Rakouska - Weissenkirchenu, Grosskrutu a Slovenských Kvačan. Vedli si celkem úspěšně, ale s přibývajícimi léty se zúžil kádr mužstva z 26 na 14 hráčů. A tak futsal = malá kopaná, se jeví lepší variantou, není tak náročný na počet hráčů i fyzickou kondici. Poslední dobou sehráli hráči několik turnajů v malé kopané organizovaných ASPV ve Zlíně a Brně s dobrými výsledky. Na turnaji o pohár starosty Tvarožné ve futsale se umísťují v první polovině tabulky, i když je jim v průměru jednou tolik let, než hráčům ostatních mužstev.

■ Slety a spartakiády

Všesokolské slety a celostátní spartakiády jsou zvláštní kapitolou v činnosti jednoty. Před jejich konáním se vždy zvýšila aktivita členstva, neboť souběžně s nácvikem hromadných skladeb bylo pořádáno hodně doprovodných soutěží. O nácvik hromadných skladeb byl také velký zájem ve všech složkách ZRTV. Počty cvičících se zvýšily i na dvojnásobek běžného stavu. Některé cvičence motivovala možnost zacvičit si ve finále na největším stadionu světa, jiné zase důkladně si procvičit celé tělo při skladbách s hudbou, nezanedbatelné byly také společné zážitky.

Sokolské slety se konaly ve čtyřletém období mimo válečná léta až do roku 1948, kdy byl poslední XI.všesokolský slet. Všechny těchto sletů se účastnili také cvičenci naší jednoty.

V roce 1955 byla obnovena tradice hromadných vystoupení pod názvem „Spartakiáda“.

Spartakiády se na rozdíl od sletů konaly po pěti letech a první se konala v Praze na Strahově roku 1955. Finálovému vystoupení na Strahově ale předcházelo mnoho cvičebních hodin nácviku, secvičných, účast na místních, okrskových, okresních i krajských vystoupeních.

Třešnickou na dortu potom byla účast na Strahově a tím i nácviky nástupů a secvičení do velkých celků, neboť v jedné skladbě mohlo podle náročnosti na prostor cvičit až 20 000 cvičenců. Nácviky žactva a dorostu probíhaly v denních hodinách, dospělí a vojsko v noci za každého počasí. Přes tuto náročnost na čas, fyzickou i finance, byl o cvičení zájem. Naše jednoty se zúčastnila nácviku na všechny spartakiády až do roku 1990. V tomto porevolučním roce se však již spartakiáda neuskutečnila, byla zrušena stejně jako v roce 1970 z obavy před zneužitím.

Poslední účast cvičenců naší TJ na hromadných vystoupeních byla v roce 1994 ve skladbě pro předškolní žactvo na Stadioně na Kounicově ulici v Brně.

Dorostenky na všesokolském sletě v r. 1948

Spartakiádní skladba dorostenek (1960)

■ Významná období TJ

11. září 1911	První valná hromada
1915	Jednota zastavila činnost z důvodu I. světové války
1926	Zakoupena stará budova ze statku hraběte Belcrediho
1927	Výstavba Sokolovny na místě staré budovy
1928	Zahájení provozu kina „Sokol“
12. dubna 1941	Zastavena činnost Sokola a zabaven majetek
1945	Zahájena činnost po osvobození R. A.
1948	Sjednocení tělovýchovy - Sokol , Orel, SK Tvarožná
1953	Výměna budov Sokolovny a KD Kosmák z důvodu stálého provozu kina

■ Údržba a modernizace tělovýchovných zařízení

1967	Rekonstrukce budovy KD a přístavba sociálního zařízení
1968-1971	Výstavba bytu sokolníka, GO elektroinstalace, ústředního topení
1971-1973	Stavba zděných kabin na hřišti kopané
1984	Položení asfaltového povrchu na hřišti, vybudování umělého osvětlení, stavba hudebního pavilonu – areál KD Kosmák
1986	Provedena výměna oken v přísálí (20 000,-Kč)
1987	Omítnutí dvorního traktu budovy (36 000,-Kč) Odpracováno 814 brigádnických hodin 57 brigádníky Na hřišti kopané postaven sklípek na nářadí
1988	Postaven pavilonek pro hudbu v areálu KD Kosmák (ocelovou konstrukci provedl Ladislav Toman)
1989	Výměna oken v sále
1992	Omítnutí malého sálu nad přísálím Provedení teracca na schodištích
1993	Výměna kotlového tělesa (10 000,-Kč)
1994	Izolace stropu malého sálu nad přísálím Malování sálu
1995	Oprava izolace ploché střechy a natření (11 000,-Kč)
1996	Výměna radiátorů Letapa (53 000,-Kč) Nová fasáda – nátěr (143 000,-Kč) Obklady v kuchyňce a výčepu Oprava rýn, okapů, svodů Generální oprava sociálního zařízení, osvětlení sálu, malování, nátěry atd. (750 000,-Kč Obec Tvarožná)
1997	Oprava bytu sokolníka (31 000,-Kč)

1999	Výměna radiátorů II.etapa (86 500,-Kč) Rekonstrukce topení v bytě (35 000,-Kč) Sítě na hřišti kopané za branku
2001	Teplná izolace stropu v sále (55 779,-Kč) Snížený strop na jevišti (55 481,-Kč) Světla jeviště (26 053,-Kč) Těsnění oken (8 462,-Kč)
2002	Nábytek do výčepu (47 238,-Kč)
2005	GO elektřiny v bytě (30 000,-Kč) Oprava omítek na budově (11 614,-Kč) Nábytek do kuchyňky (26 310,-Kč)
2007	Oprava ploché střechy – dřeváky (55 775,-Kč) Výměna plynového kotle (27 622,-Kč)
2008	Malování sálu a haly (21 420,-Kč)
2009	Splašková kanalizace tělocvičny (10 027,-Kč – materiál, práce byly provedeny brigádnicky) Splašková kanalizace hřiště kopané (5 483,-Kč - materiál, práce brigádnicky)
2010	Výměna oken v šatně, koupelně, WC muži a WC ženy (35 000,-Kč) Nová dlažba před tělocvičnou (100 000,-Kč sponzorsky Eurovia Brno a.s.) Dlažba před kabinami kopané (30 000,-Kč) Výměna dveří na balkon (5 000,-Kč)

■ Starostové a předsedové TJ Sokol

1910-1919	Odehnal Richard	Výbor TJ v roce 2010	
1920-1923	Galle Bedřich	Urbánek Jan ml.	předseda
1924-1928	Müller František	Přikryl Jan, ing.	místopředseda
1929-1939	Krkoška Jan	Kozák Petr, ing.	místopředseda
1939-1941	Blahák Bohumil	Minaříková Jarmila	hospodářka
1945-1950	Blahák Bohumil	Šťastná Ivona	náčelnice
1951-1952	Klimeš Jaroslav	Procházka Jiří	člen výboru
1952-1953	Krček Jan	Švehla Lubor	člen výboru
1953-1960	Klimeš Jaroslav	Fajstl František, ing.	člen výboru
1961-1966	Proch Ladislav	Titz Erik	člen výboru
1967-1978	Blahák Alois	Brzobohatý Jiří, ing.	člen výboru
1979-2010	Urbánek Jan ml.	Daňková Jana	přerušila činnost

■ Úspěchy našich sportovců, ocenění našich členů

- 1952 2.místo v celostátní soutěži DSO Sokol – košíková ženy
1954 Eliška Eliášová – Blaháková, přebornice DSO Sokol ve sportovní gymnastice žen
1955 Titul přeborníka DSO Sokol – košíková muži

Vyznamenání za zásluhy o rozvoj československé tělovýchovy III.stupně:

Alois Blahák, Květoslava Prochová, Ladislav Proch, Bohuslav Dostál, Jan Švehla, Jan Urbánek st.

Čestný odznak ČSTV:

Jiří Blahák, Alois Blahák, Jan Švehla, Josef Šmerda, Květoslava Prochová, Ladislav Proch, Ludmila Urbánková, Jan Urbánek st.

Vyznamenání za zásluhy o rozvoj čsl. tělovýchovy II.stupně:

Bohuslav Dostál, Jan Urbánek st.

Vyznamenání za zásluhy o rozvoj čsl. tělovýchovy I.stupně:

Jan Urbánek st.

Medaile dr.Miroslava Tyrše:

Jan Urbánek st.

Odznak za zásluhy o I., II., III.CS:

Bohuslav Dostál, Ladislav Proch, Květoslava Prochová, Ludmila Urbánková, Jan Urbánek st., Alois Blahák.

■ Hodnocení činnosti

Uvedením všestranné činnosti jsme seznámili veřejnost s životem TJ v jednotlivých fázích stoletého vývoje. Jednota byla založena v létech bídy před první světovou válkou mladými studenty a pokrokovými dělníky, kteří se nebáli překážek a šli za svým cílem. Mnozí členové museli narukovat do války a již se z bojiště nevrátili. Po válce jejich pokračovatelé postavili novou Sokolovnu a udrželi život sokolský až do druhé světové války, kdy byla činnost spolku pozastavena. Po válce v roce 1945 s nadšením obnovili život v jednotě a na XI. všesokolském sletu vystoupili v hojném počtu. Po sjednocení sportovních a tělovýchovných organizací pokračovala TJ Sokol v kvalitní činnosti všech složek, zejména tělovýchovná činnost před celostátními spartakiádami byla velmi náročná jak pro cvičitele tak i pro cvičence. V tomto období tělocvična doslova praskala ve švech, jaký byl zájem o cvičení. Nyní je činnost jednoty převážně sportovního charakteru. Mládež a muži dávají přednost míčovým hrám, ženy a dívky spíše aerobiku. Cvičení na náradí je spíše výjimkou.

Za všechny úspěchy TJ Sokol musíme poděkovat všem cvičitelům, trenérům a obětavým funkcionářům výboru TJ a oddílů, kteří obětovali svůj volný čas a zajišťovali kvalitní chod jednoty. Nejvíce se v posledních padesáti letech o rozvoj tělový-

chovy, sportu a modernizaci budovy tělocvičny zasloužili tři dobří kamarádi - Alois Blahák, Ladislav Proch a Jan Urbánek starší, kteří, podporováni manželkami, byli iniciátory i realizátory většiny akcí.

I v pokročilém věku byli nápomocni hlasem poradním. Je škoda, že dva z nich už nejsou mezi námi. Poděkování také patří dlouholetým obětavým členkám výboru TJ Ludmile Buršové, Marii Kozákové a Jarmile Minaříkové st., dlouholetým členům výboru TJ Jaromíru Kohoutovi a Josefu Minaříkovi, který byl společně s Miroslavem Daňkem a Jaromírem Junkem dlouholetým činovníkem oddílu kopané. Dík patří také všem členům a příznivcům, kteří se aktivně podíleli na organizování různých sportovních a společenských akcí. Děkujeme také všem našim sponzorům, Obci Tvarožná, výboru ČSTV a výboru TUB za finanční podporu.

Nelze všechny vyjmenovat, ale závěrem by bylo vhodné uvést alespoň ty, kteří se významně podíleli na úspěších TJ a už nejsou mezi námi.

L. Fišerová, manželé Urbánkovi, Blahákovi a Prochovi

■ Zasloužilí členové jednoty

Alois Blahák	dlouholetý předseda jednoty, cvičitel, obětavý pracovník a organizátor
Bohumil Blahák	starosta TJ, mecenáš jednoty, dlouholetý člen výboru a cvičitel

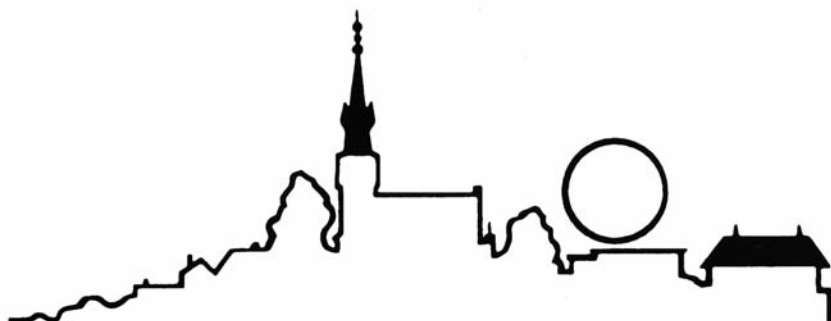
Jiří Blahák	zakladatel a trenér oddílu košíkové, autor projektu kabin kopané
Bohuslav Dostál	dlouholetý cvičitel jednoty, člen výboru
Božena Dostálová	dlouholetá cvičitelka, náčelnice, členka výboru pro postavení Sokolovny
Josef Hlavatý	dlouholetý jednatel oddílu kopané
Jaroslav Klimeš	dlouholetý starosta TJ, jednatel a člen výboru
Jan Krček	dlouholetý předseda oddílu kopané
Jan Krejčí	dlouholetý člen výboru, jednatel, náčelník, cvičitel, člen výboru pro postavení Sokolovny
Jan Krkoška	dlouholetý starosta jednoty, obětavý funkcionář
Ladislav Proch	předseda TJ, dlouholetý jednatel, člen výboru a cvičitel
Josef Šmerda	dlouholetý člen výboru, hospodář jednoty
Jan Švehla	dlouholetý člen výboru, hospodář jednoty
Ladislav Toman	předseda oddílu kopané, iniciátor výstavby kabin kopané a asfaltového hřiště s pavilonkem u tělocvičny

Všem těmto patří náš velký dík za práci pro rozvoj tělovýchovy a sportu ve Tvarožné. Čest jejich památce.

Připravili: Ivona Šťastná, ing.Jiří Kozák, ing.Petr Kozák, Lubor Švehla, Jan Urbánek st., Jan Urbánek ml.

Použité materiály: Kronika obce Tvarožná, 700 let Tvarožné u Brna (1988), zápisy a zprávy TJ Sokol Tvarožná, vzpomínky členů

Na vydání publikace přispěli:

OBEC TVAROŽNÁ

IVO VOJTA

Tvarožná 50
tel.: 544 226 927
mobil: 603 145 942

ROHLENKA s.r.o., 664 05 TVAROŽNÁ
TEL.: 544 226 312, TEL./FAX: 544 226 313

Skript
VELKOPLOŠNÝ DIGITÁLNÍ TISK REKLAMA

Rohlenka 247, 664 05 Tvarožná, tel.: 544 226 352, fax: 544 226 352, e-mail: skript@skript.cz, www.skript.cz

práce elektro – obchodní a zprostředkovatelská činnost

Švec elektro

Jiří Švec

elektrosvec@volny.cz
Jedovnická 8, 628 00 Brno
tel.: 544 135 195
mobil: 606 674 426

Cukrářství

Marie Buchtová

Tvarožná 180

Tel.: 544 226 804, mobil 723 484 970

Pavel Chlup
a u t o d o p r a v a

VÝROBA ZEMĚDĚLSKÉ TECHNIKY
a strojů na provzdušňování travních ploch

František Masařík, Tvarožná 357, tel.: 544 226 365

664 05 Tvarožná 249

tel.: +420 602 711 396

fax: +420 602 517 321

ANTONÍN DANĚK

STŘEŠNÍ OKNA
EUROOKNA

Tel.: 544 25 04 01, 664 05 Tvarožná 28

MALÍŘSTVÍ - NATĚRAČSTVÍ

KŘÍŽ ZDENĚK

Tvarožná

tel.: 777 144 885

ZÁMEČNICTVÍ FIŠER

- ocelová schodiště
- nerezová zábradlí a madla
- výkladce, vrata, mříže, ploty
- posuvné a automatické brány

664 05 Tvarožná 223

tel./fax: 544 250 402, 544 226 240

mobil: 739 070223, 739 071140

ivofisertvarozna@quick.cz

KAREL BUCHTA

INSTALOPRÁCE

voda • topení • plyn

664 07 Sívce 291

Tel: 544 226 567

Mobil: 723 746 591

INSTALATÉRSKÁ FIRMA

František DANĚK

664 05 Tvarožná 295, tel. 544 250 562

KLEMPÍŘSTVÍ
Miroslav Severa

veškeré klempířské práce

664 05 Tvarožná 335

tel.: 544 250 503, 724 243 848